

Роздуми на Новий рік

Володимир Даник

Чого ж і не зітхнути — ох...
Життя, бач, допіка щосили...
Скільки і стресів, і тривог,
Події гострі, ніби вила!
Хіба ж не диво... ну, ти глянь!
Бо стільки хмар над небокраєм,
Стільки причин для хвилювань,
А вас іще... не теліпає!
Невже не кидає у піт,
Бо це вже на межі скандалу,
Не вперше збожеволів світ,
А ми... ще з глузду не з'їжджали!
Отож і думка обпече
Непогамовна і затята:
Невже у світі цьому ще...
Такі лишилися флегмати?!
Тож вип'ємо на рік Новий
І справді ж здружено і щиро,
За те, що хоч і вир подій.
А хвилюватися... у міру!